

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж к 17/2014
09.10.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету предлагача Н.Ж., одлучујући о жалби пуномоћника предлагача адв. М.П., изјављеној против решења Вишег суда у Београду Р4 к 2/2014 од 01.08.2014. године, у седници већа одржаној дана 09.10.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника предлагача Н.Ж. и решење Вишег суда у Београду Р4 к 2/2014 од 01.08.2014.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду Р4 к 2/2014 од 01.08.2014. године, у делу изреке под I, усвојен је захтев Н.Ж. од 26.05.2014. године и утврђено да је у поступку који се води пред Првим основним судом у Београду у предмету К 1124/13 дошло до повреде права на суђење у разумном року, у складу са чланом 8а. Закона о уређењу судова и одређен разуман рок у коме ће Први основни суд окончати првостепени поступак до 15.11.2014. године. Истим решењем у делу изреке под II, одређено је да се Н.Ж. уместо примерене новчане накнаде због повреде права на суђење у разумном року одлука објави на сајту Врховног касационог суда.

Против наведеног решења и то у односу на став II изреке, жалбу је изјавио пуномоћник предлагача Н.Ж., адв. М.П., због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се побијано решење преиначи у делу изреке под II тако што ће се предлагачу одредити примерена новчана накнада због повреде права на суђење у разумном року.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је испитао побијано решење, па је по оцени жалбених навода нашао:

Жалба је неоснована.

По налажењу Врховног касационог суда, а супротно жалбеним наводима пуномоћника предлагача, Виши суд у Београду није повредио одредбу члана 8б. став 1. Закона о уређењу судова тиме што је предлагачу Н.Ж., уместо

примерене новчане накнаде, одредио објављивање ожалбеног решења на сајту Врховног касационог суда.

Наиме, одредбом члана 86. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/2008 ... 101/2013), прописано је, између осталог, да непосредно виши суд може, ако утврди да је захтев подносиоца основан, одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року. Овом законском одредбом, дакле, није прописана дужност суда да у сваком случају када утврди да је подносиоцу захтева повређено право на суђење у разумном року, истоме одреди и примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року, већ је суду остављена могућност да у сваком конкретном случају цени да ли је подносиоцу захтева, у ситуацији када је утврдио да је захтев подносиоца основан, оправдано одмерити накнаду коју сматра примереном. С тим у вези, у случају када се захтева примерена новчана накнада због кршења права на суђење у разумном року, суд је, дакле, овлашћен да као сатисфакцију, уместо досуђивања новчане накнаде утврди да је дошло до повреде права на суђење у разумном року и објави одлуку на сајту Врховног касационог суда (правни став Врховног касационог суда утврђен на седницама Грађанског и Кривичног одељења Врховног касационог суда одржаним 13. 05. и 20.05.2014. године).

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног касационог суда, правилно је првостепени суд нашао да је у конкретном случају предлагачу Н.Ж. повређено право на суђење у разумном року и да је уместо примерене новчане накнаде, довољна сатисфакција објављивање одлуке о томе на сајту Врховног касационог суда.

Стога је Врховни касациони суд, супротне жалбене наводе пуномоћника предлагача да је првостепени суд повредио одредбу члана 86. став 1. Закона о уређењу судова оценио неоснованим и на основу одредбе члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа - судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.